

Тема 7.

САНАЦІЯ БАЛАНСУ ПІДПРИЄМСТВА

7.1. Призначення, функції та складові власного капіталу підприємства.

7.2. Збитки підприємства та джерела їх покриття.

7.3. Сутність санації балансу та призначення санаційного прибутку.

7.4. Необхідність зменшення статутного фонду підприємств для проведення санаційних заходів.

7.5. Методи зменшення статутного фонду підприємства.

7.1. Призначення, функції та складові власного капіталу підприємства

Фінансова санація підприємства розпочинається, здебільшого правило, із санації балансу, тобто з формального покриття відбитих у балансі збитків, що є неодмінною передумовою залучення коштів збільшенням статутного фонду та одержанням санаційних кредитів. Санація балансу є першою фазою двоступінчастої санації. Вона пов'язана зі зміною розмірів та структури першого розділу балансу підприємства – його власного капіталу.

Перш ніж висвітлювати техніку санації балансу, необхідно розглянути структуру, функції та складові власного капіталу, оскільки саме ці відомості потрібні для розуміння процесів, що розглядаються далі.

Власний капітал підприємства – це підсумок першого розділу пасиву балансу. Основними його складовими є статутний фонд, додатковий капітал, резервні фонди та прибуток. Показник власного капіталу є одним із головних індикаторів кре-

дитоспроможності підприємства, підставою для визначення фінансової незалежності підприємства, його фінансової стійкості та стабільності.

Поняття “Додатковий капітал” увійшло до вітчизняного економічного вжитку порівняно недавно. Згідно з визначенням, яке подається в міжнародних стандартах бухгалтерського обліку, додатковий капітал – це сума приросту майна підприємства, яка виникла в результаті переоцінювання (індексації), безоплатно одержаних матеріальних цінностей та від емісійного доходу.

Терміни “статутний фонд”, “статутний капітал”, “номінальний капітал” є тотожними й означають суму вкладів власників підприємства в його активи за номінальною вартістю згідно із засновницькими документами. Це та сума капіталу, у межах якої засновники-підприємства (АТ, ТзОВ) матеріально відповідальні перед його кредиторами. Саме тому зменшення статутного фонду за наявності заперечень кредиторів не допускається.

Статутний фонд акціонерного товариства поділений на певну кількість акцій однієї і тієї самої номінальної вартості. Статутний фонд товариства з обмеженою відповідальністю поділяється на частки, розмір яких визначається установчими документами. У разі добровільної чи примусової ліквідації (банкрутства) господарських товариств таких видів за недостатності іншого майна підприємства на погашення його зобов'язань спрямовуються кошти (майно), які формують статутний фонд.

Сутність статутного капіталу підприємства виявляється через його функції. Можна виокремити такі основні функції статутного фонду.

1. *Функція заснування та введення в дію підприємства.*

Статутний фонд є фінансовою основою для запуску в дію нового суб'єкта господарювання.

2. *Функція відповідальності та гарантії.*

Як уже зазначалося, статутний капітал є свого роду кредитним забезпеченням для кредиторів підприємства. Статутному капіталу в пасиві балансу відповідають чисті активи на активному боці балансу. Чим більший власний капітал підприємства, і зокрема статутний фонд, тим більших збитків може зазнати підприємство без загрози інтересам кредиторів.

3. Забезпечення життєдіяльності підприємства.

Тоді як попередня функція характеризує значення власного капіталу та статутного фонду для кредиторів, функція забезпечення життєдіяльності показує, яке значення має статутний та власний капітал для власників підприємства. Чим більший статутний фонд, тим захищенішим є підприємство від впливу загрозливих для його існування факторів. Якщо через збиткову діяльність перманентно зменшується власний та статутний капітал, то підприємство може опинитися на межі банкрутства.

4. Функція фінансування та забезпечення ліквідності.

Вкладами учасників та засновників до статутного фонду поряд зі спорудами, обладнанням, цінними паперами та іншими матеріальними цінностями можуть бути грошові кошти. Вони використовуються для фінансування операційної та інвестиційної діяльності підприємства, а також для погашення заборгованості за позиками. Це, у свою чергу, підвищує ліквідність підприємства.

5. Функція забезпечення незалежності.

На практиці в разі високого рівня заборгованості та залежності від позичкових джерел фінансування в оперативну діяльність підприємства можуть втручатися кредитори. Цього можна уникнути, якщо в підприємства великий статутний фонд та власний капітал. Отже, статутний капітал забезпечує право на управління виробничими факторами та майном підприємства.

6. База для нарахування дивідендів.

Одержаний протягом року прибуток або розподіляється та виплачується власникам корпоративних прав у вигляді дивідендів, або тезаврується (спрямовується на збільшення статутного фонду, на виробничий розвиток чи до резервних фондів). Дивіденди, як правило, нараховуються за встановленою ставкою згідно з часткою акціонера (пайовика) у статутному фонді.

7. Функція управління та контролю. Відповідно до законодавства власники підприємства можуть брати участь у його управлінні. Найвищим органом АТ чи ТОВ є збори учасників товариства, які призначають керівні органи та ревізійну комісію. Фактичним власником підприємства є власник контрольного пакета його корпоративних прав. Той, хто володіє

контрольним пакетом, здійснює власну стратегічну політику розвитку підприємства, формує дивідендну політику, контролює кадрові питання.

8. *Рекламна (репрезентативна) функція.*

Статутний фонд (власний капітал) підприємства створює підґрунтя для довіри до нього не лише з боку інвесторів, а й з боку постачальників факторів виробництва та споживачів готової продукції. Крім того, підприємству із солідним власним капіталом набагато легше залучити кваліфікований персонал.

7.2. Збитки підприємства та джерела їх покриття

Згідно з Положенням про організацію бухгалтерського обліку та звітності в Україні прибуток (збиток) підприємства від реалізації продукції (робіт, послуг) визначається як різниця між виручкою від реалізації продукції (робіт, послуг) у цінах продажу без акцизного збору, податку на додану вартість, ввізного мита, митного збору та інших обов'язкових зборів і платежів, передбачених чинним законодавством, та витратами, що включаються до собівартості реалізованої продукції. Якщо зазначена різниця є додатною, то підприємство має прибуток від основної діяльності, а якщо ж вона від'ємна, то суб'єкт господарювання є збитковим.

Прибуток (збиток) від звичайної діяльності до оподаткування визначається як алгебраїчна сума прибутку (збитку) від основної діяльності, фінансових та інших доходів, фінансових та інших витрат (збитків).

До основних причин, які призводять до збитків підприємства, відносять:

- зменшення обсягів реалізації;
- зменшення цін на реалізовану продукцію;
- висока собівартість продукції;
- вимушені простой;
- знецінення запасів;
- курсові різниці та збитки від інших позареалізаційних операцій.

На підставі прийнятого рішення про джерела покриття непокритих збитків підприємства списують їх за рахунок:

- 1) резервних (страхових) фондів;
- 2) засобів цільового призначення (спеціальні фонди і цільове фінансування);
- 3) санаційного прибутку.

Підприємство, якщо це передбачено законодавством, створює з прибутку резервний фонд для покриття непередбачених втрат і збитків. Згідно із ст. 14 Закону України “Про господарські товариства” на кожному підприємстві, заснованому у формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю тощо, має бути сформований резервний (страховий) фонд. Розмір цього фонду регламентується засновницькими документами, але не може бути меншим від 25% статутного фонду підприємства. Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду також передбачається засновницькими документами, але не може бути меншим за 5% суми чистого прибутку підприємств.

Прибуток, його використання або збиток протягом року відбирається в балансі окремими статтями розгорнуто. Затвержені суми використаного за звітний рік прибутку списуються під час складання річного бухгалтерського звіту. У річній звітності може відбиватися лише непокритий збиток звітного та минулих років.

Підприємства, як правило, не зацікавлені відбивати збитки у своїй звітності, зокрема в балансі. Особливо це стосується акціонерних товариств, оскільки їхні баланси публікуються в пресі. За наявності балансових збитків суб'єктам господарювання дуже важко розраховувати на залучення фінансових ресурсів із зовнішніх джерел, оскільки як для кредиторів, так і для потенційних інвесторів збиткове підприємство є непривабливим об'єктом фінансування. Крім того, у таких підприємств можуть виникнути складнощі з постачальниками факторів виробництва та зі споживачами продукції. Відбиття в балансі непокритих збитків означає, що всі наявні в підприємства джерела покриття їх уже вичерпані, тобто відсутні резервні (страхові) фонди.

Якщо збитки перевищують суму всіх інших статей першого розділу балансу, то підприємство має від'ємний показник власного капіталу. Це означає, що всіх активів підприємства не вистачає для виконання зобов'язань з погашення позик. Така

структура балансу є незадовільною і свідчить про те, що підприємство є напівзбанкрутілим.

Єдиним виходом з такої ситуації, який залишається у підприємства, є спроба одержати санаційний прибуток з метою спрямування його на покриття збитків і в такий спосіб провести санацію балансу.

7.3. Сутність санації балансу та призначення санаційного прибутку

Санація балансу полягає в покритті відображених у балансі збитків та створенні необхідних резервних фондів за рахунок одержання санаційного прибутку. Основна мета – приведення у відповідність статутного капіталу підприємства з чистими активами, які йому відповідають. Санація балансу за рахунок санаційного прибутку доцільна лише тоді, коли вичерпано решту можливостей покриття балансових збитків (після спрямування на це всіх відкритих та прихованих резервів).

Санаційний прибуток – це прибуток, який виникає внаслідок викупу підприємством власних корпоративних прав (акцій, часток) за курсом, нижчим від номінальної вартості цих прав (дизажію), у результаті їх безкоштовної передачі до анулювання, зниження номінальної вартості або у разі одержання безповоротної фінансової допомоги від власників корпоративних прав, кредиторів та інших зацікавлених у санації підприємства осіб.

Перша складова санаційного прибутку – *дизажію* – дорівнює різниці між номінальною вартістю корпоративного права та ціною його викупу емітентом і затратами, пов'язаними з процедурою викупу прав і зменшення статутного фонду. Якщо корпоративні права надаються до анулювання безкоштовно, то санаційний прибуток дорівнює номінальній вартості наданих до анулювання прав за мінусом витрат, пов'язаних зі зменшенням статутного капіталу. Дизажію можна розглядати як один із видів емісійного доходу.

Безповоротна фінансова допомога – це сума коштів, переданих підприємству на умовах, які не передбачають відповідної компенсації чи повернення таких коштів. Вона може здійснюватися:

- 1) власниками корпоративних прав наданням фінансових ресурсів для покриття збитків та проведення санації;
- 2) кредиторами підприємства в разі повного або часткового списання заборгованості;
- 3) іншими зацікавленими в санації підприємства-боржника особами.

Санаційний прибуток у частині емісійного доходу не є об'єктом оподаткування. Безповоротна фінансова допомога включається до складу валових доходів підприємства-одержувача і підлягає оподаткуванню на загальних підставах. Якщо ж підприємство має непокриті збитки, то фінансова допомога не оподатковується в тій частині, яка спрямовується на покриття збитків підприємства. Сума, яка залишається після погашення збитків, оподатковується на загальних підставах. Якщо безповоротну фінансову допомогу здійснює юридична особа, то суму зазначеної допомоги вона має відносити на рахунок власних коштів підприємства, які залишаються після сплати податків.

У випадку, якщо санація балансу здійснюється за рахунок емісійного доходу, то в результаті такої операції змінюється лише структура власного капіталу, а загальна його сума залишається незмінною. Якщо ж підприємство отримало санаційний прибуток у вигляді безповоротної фінансової допомоги, то власний капітал збільшується на суму отриманої допомоги за відрахуванням податкових платежів.

7.4. Необхідність зменшення статутного фонду підприємств для проведення санаційних заходів

Основні цілі зменшення статутного фонду такі:

- одержання санаційного прибутку, який спрямовується на покриття балансових збитків;
- зрівноваження (або перевищення) номінальної вартості акцій (часток) з їх ринковою ціною, оскільки в період фінансової кризи може скластися ситуація, коли біржова ціна буде суттєво меншою за номінальну вартість акцій;
- приведення у відповідність величини основних та оборотних засобів підприємства з розміром його власного капіталу,

оскільки з метою підвищення платоспроможності підприємство може прийняти рішення про продаж частини свого майна, що може стати причиною виникнення такої невідповідності;

– концентрація статутного капіталу в руках найбільш активних власників.

Оскільки найбільш поширеними формами організації бізнесу в Україні є акціонерні товариства та товариства з обмеженою відповідальністю, досліджуватимемо механізм зменшення статутного капіталу підприємства на прикладі зазначених видів господарських товариств.

Обсяги зменшення статутного капіталу визначаються рішенням зборів акціонерів, пайовиків. Рішення загальних зборів товариства про зміни статутного фонду приймаються більшістю у 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у зборах (загальні збори визнаються правомочними, якщо в них беруть участь акціонери, котрі мають відповідно до статуту товариства понад 60 % голосів).

Порядок зменшення статутного фонду нормативно регулюється з метою захисту майнових інтересів кредиторів. Надзвичайно важливим є те, що рішення товариства про зміни розміру статутного фонду набирає чинності лише з дня внесення цих змін до державного реєстру. Випуск акцій та інформація про емісію акцій у зв'язку зі зменшенням статутного фонду реєструється згідно з Положенням про порядок реєстрації випуску акцій і облігацій підприємств та інформацією про їх емісію.

Зменшення статутного фонду, яке пов'язане з виплатами компенсацій (у вигляді грошових коштів чи товарно-матеріальних цінностей) власникам корпоративних прав, *за наявності заперечень кредиторів, не допускається*, оскільки в такому разі зменшується капітал, у межах якого власники несуть відповідальність перед кредиторами підприємства, а також обсяг майна, за рахунок якого могли б погашатися його борги.

Якщо ж власники передають свої корпоративні права до анулювання безкоштовно, то обмеження щодо врахування інтересів кредиторів на цю операцію не поширюються, оскільки лише приводиться у відповідність розмір відбитого в балансі статутного фонду підприємства реальному обсягу майна. Обсяг майна суб'єкта господарювання при цьому не зменшується.

Зауважимо, що виконавчі органи підприємства несуть персональну відповідальність за факт зменшення статутного фонду та повернення внесків власникам за наявності заперечень кредиторів. Рішення зборів засновників не звільняє дирекцію (правління) від відшкодування збитків кредиторам, оскільки воно набуває правової сили лише після внесення змін до державного реєстру.

У повідомленні про загальні збори акціонерів з приводу зміни розмірів статутного фонду мають міститися:

а) мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення або зменшення статутного фонду;

б) проект змін до статуту, пов'язаних зі змінами розміру статутного фонду;

в) дані про кількість акцій, що випускаються додатково або вилучаються, та їх загальну вартість;

г) відомості про нову номінальну вартість акцій;

д) права акціонерів у разі додаткового випуску акцій або їх вилучення;

е) дата початку і закінчення передплати на акції, що додатково випускаються, або їх вилучення.

Статутний фонд товариства з обмеженою відповідальністю може зменшитися в результаті виходу одного або кількох учасників із складу товариства. Такого роду зміни (а також будь-які інші зміни, пов'язані із зміною розміру статутного фонду) вимагають внесення змін до засновницьких документів з відповідною перереєстрацією підприємства.

У разі внесення до установчих документів змін, пов'язаних зі зміною складу засновників (учасників) суб'єкта підприємницької діяльності, до державного органу реєстрації подаються оформлені згідно з вимогами законодавства документи, що засвідчують:

– добровільний вихід юридичної особи зі складу засновників (учасників) – подається копія рішення засновника, а фізичної особи – її нотаріально засвідчена заява;

– примусове виключення засновників (учасників) – рішення уповноваженого на це органу.

7.5. Методи зменшення статутного фонду підприємства

Державною комісією із цінних паперів та фондового ринку затверджено Положення про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду акціонерних товариств. Цим Положенням та Законом України “Про господарські товариства” передбачено два шляхи зменшення статутного фонду акціонерного товариства:

- 1) зменшенням номінальної вартості акцій (деномінація);
- 2) зменшенням кількості акцій існуючої номінальної вартості.

Деномінація та конверсія акцій

Застосування *деномінації* означає здійснення емісії акцій за новою номінальною вартістю, після чого старі акції обмінюються на нові.

Конверсія акцій — це об’єднання кількох акцій в одну (або обмін за встановленим співвідношенням однієї кількості акцій на іншу). Наприклад, конверсія акцій у відношенні 4:3 означає, що на кожні чотири акції можна обміняти три акції нової емісії. Конверсія є одним зі способів зменшення кількості акцій, які є в обігу.

І конверсія і деномінація мають, як правило, на меті приведення у відповідність номінальної вартості випущених в обіг акцій з розміром статутного фонду в разі його зменшення. У більшості країн діє положення, згідно з яким статутний фонд має зменшуватися насамперед зменшенням номінальної вартості акцій, а не в результаті їх об’єднання. Це робиться з метою захисту прав малих акціонерів, які в результаті об’єднання акцій можуть зазнати збитків. Наприклад, коли відношення, з яким робиться конверсія акцій, становить 11 до 9, то це означає, що акціонери, які мають менш ніж 11 акцій, змушені або продати їх, або докупити необхідну кількість, щоб можна було зробити обмін.

Деномінація не припускається, якщо номінальна вартість акцій дорівнює мінімально встановленому розміру. Тоді статутний фонд зменшується конверсією акцій або з допомогою

комбінації різних методів, тому числі викупом частини акцій з метою їх анулювання.

Згідно з вітчизняним законодавством рішенням акціонерного товариства про зменшення розмірів статутного фонду об'єднанням акцій акції, не подані до анулювання, визнаються недійсними, але не раніше, ніж через шість місяців після повідомлення про це всіх акціонерів. Встановлено також, що підприємство має покрити збитки акціонерів, пов'язані зі зменшенням статутного фонду. У разі, коли акціонер відмовився від обміну акцій через зменшення статутного фонду зменшенням номінальної вартості акцій, емітент зобов'язаний запропонувати акціонерові викупити його акції за вартістю, не нижчою від номінальної.

Санація викупом акцій (придбання часток) у власників

Зменшити кількість акцій, які є в обігу, можна не лише об'єднанням акцій, а й викупом їх з метою анулювання.

Загалом акціонерне товариство має право викупити в акціонера оплачені ним акції для таких *целей*:

- для їх наступного перепродажу;
- розповсюдження серед своїх працівників;
- з метою анулювання.

Зазначені акції мають бути реалізовані або анульовані протягом не більш як одного року. Упродовж періоду, коли господарське товариство володіє власними корпоративними правами, розподіл прибутку та голосування на зборах акціонерів відбуваються без врахування вказаних акцій (часток, паїв). Це саме стосується й товариства з обмеженою відповідальністю щодо придбання ним часток учасників товариства. Під час санації, що являє собою викуп емітентом корпоративних прав у їх держателів, попри важкий фінансовий стан підприємство мусить мати у своєму розпорядженні достатньо ліквідних засобів, необхідних для виплати відшкодування держателям акцій (часток). При цьому слід додержувати вимог щодо захисту прав кредиторів у разі зменшення статутного капіталу. Загалом акціонерне товариство може викупити власні акції за цінами, установленими рішенням зборів акціонерів, або за цінами, які склалися на ринку (біржові ціни). В останньому разі можливі три варіанти: 1) акції викуповуються за ціною,

вищою від номіналу; 2) викуп акцій за номіналом; 3) акції викупаються за ціною, нижчою від номінальної вартості.

Отже, за економічним змістом зменшення статутного фонду з метою покриття балансових збитків підприємства означає приведення у відповідність розміру номінального капіталу до його реальної вартості, яка впливає зі стану балансу. Збитки для власників виникають не в момент зменшення номіналу (чи анулювання акцій), а тоді, коли підприємство отримало збитки від фінансово-господарської діяльності.

Теми рефератів

- 1. Економічний зміст санації балансу та призначення санаційного прибутку.*
- 2. Методи зменшення статутного фонду.*

Запитання для самоконтролю

1. Який економічний зміст санації балансу?
2. Які складові власного капіталу підприємства?
3. Які функції статутного фонду підприємства?
4. У чому полягає зміст функції статутного фонду “фінансування та забезпечення ліквідності”?
5. Які цілі зменшення (збільшення) статутного фонду Ви знаєте?
6. Назвіть основні фактори збиткової діяльності підприємства.
7. Які існують джерела покриття непокритих збитків підприємства?
8. Дайте визначення санаційного прибутку підприємства.
9. Які існують методи зменшення статутного фонду?
10. У чому суть деномінації та конверсії акцій як методу зменшення статутного фонду?
11. У чому суть санації викупом акцій у власників методу зменшення статутного фонду?
12. Якими основними нормативно-законодавчими актами України регулюється зменшення статутного фонду?
13. Охарактеризуйте організаційно-правовий порядок зменшення статутного фонду акціонерного товариства.
14. Які існують складові санаційного прибутку?
15. Назвіть суб'єктів безповоротної фінансової допомоги.

Тести

1. Власний капітал підприємства являє собою:

- 1) підсумок першого розділу пасиву балансу;
- 2) капітал, у межах якого власники підприємства несуть відповідальність перед його кредиторами;
- 3) капітал, розділений на частки рівної номінальної вартості;
- 4) те саме, що і статутний капітал;
- 5) капітал, основними складовими якого є статутний фонд, додатковий капітал, резервні фонди та прибуток.

2. Додатковий капітал:

- 1) це сума приросту майна підприємства, яка виникає в результаті переоцінювання (індексації) безоплатно одержаних матеріальних цінностей та від емісійного доходу;
- 2) це капітал, у межах якого власники підприємства несуть відповідальність перед його кредиторами;
- 3) може бути лише в акціонерних товариствах;
- 4) може бути спрямований на покриття збитків підприємства;
- 5) це один із видів доходів підприємства, які можуть бути розподілені між власниками корпоративних прав.

3. Санаційний прибуток являє собою:

- 1) прогнозований прибуток, який підприємство планує одержати після успішного завершення санації;
- 2) різницю між витратами на проведення санації та одержаною виручкою після фінансового оздоровлення;
- 3) різницю між прибутком підприємства після його санації та прибутком (збитком) до проведення санаційних заходів;
- 4) емісійний дохід у вигляді дизажіо;
- 5) прибуток, який підприємство одержує в результаті списання частини кредиторської заборгованості.

4. У процесі санації балансу:

- 1) підвищується розрахунковий та ринковий курс корпоративних прав;
- 2) поліпшується платоспроможність підприємства;
- 3) покриваються відображені в балансі збитки;
- 4) залучаються фінансові ресурси для проведення санаційних заходів виробничого характеру;
- 5) збільшується статутний фонд підприємства.

5. Акціонерне товариство може викупити акції власного випуску з метою:

- 1) подальшого перепродажу;
- 2) подальшого анулювання;
- 3) одержання дивідендів під час розподілу прибутку;
- 4) розповсюдження серед своїх працівників;
- 5) здійснення акціями власного випуску внесків у статутний фонд інших підприємств.

6. Основними цілями зменшення статутного фонду є:

- 1) одержання санаційного прибутку;
- 2) підвищення платоспроможності підприємства;
- 3) збільшення номінальної вартості корпоративних прав;
- 4) підвищення ринкової вартості корпоративних прав;
- 5) санація балансу.

7. Конверсія акцій:

- 1) це об'єднання кількох акцій в одну;
- 2) це зменшення номінальної вартості акцій;
- 3) передбачає обмін за встановленим співвідношенням однієї кількості акцій на іншу;
- 4) передбачає викуп акцій з метою їх анулювання;
- 5) передбачає обмін конверсійних облігацій на звичайні акції.

Задачі

1. Розрахувати балансовий курс акцій після санації, якщо номінальна вартість акції рівна 50 грн, кількість емітованих акцій – 40, запланований розмір валового санаційного прибутку 1500 грн, статутний фонд 2000 грн, непокриті збитки – 1080 грн. Акціонери надають перевагу зменшенню статутного фонду.

Таблиця 1

Розрах. курс акцій, %	Вартість акцій	Збиток акціонерів	Асан	БКсан

2. Оцінити вартість корпоративних прав методом ринкової вартості по рівню котирування акцій та методом капіталізованої вартості, якщо середній рівень котирування акцій 1,5,

кількість емітованих акцій 251150 грн, кількість викуплених акцій 30000 грн, балансовий прибуток 8905,83 грн, амортизація 57326,47 грн, кількість кварталів у звітному періоді — 4, рентабельність 0,051, залишок довгострокового боргу 97350 грн.

3. Оцінити вартість підприємства методом ринкового порівняння, якщо ринкова вартість акції рівна 1,5 грн, балансова вартість акції 1,8 грн, дивіденди на одну просту акцію 0,04 грн, чистий прибуток 8905,83 грн, чисті активи підприємства 280875 грн.